

Věc C-246/08

Komise Evropských společenství

v.

Finská republika

„Nesplnění povinnosti státem – Šestá směrnice o DPH – Článek 2 bod 1 a čl. 4 odst. 1 a 2 – Pojem ‚hospodářské aktivity‘ – Veřejnoprávní kanceláře právní pomoci – Služby právní pomoci poskytované v rámci soudního řízení za příspěvek hrazený osobou, v jejíž prospěch je tato pomoc poskytována – Pojem ‚přímá souvislost‘ mezi poskytnutou službou a obdrženou protihodnotou“

Stanovisko generálního advokáta Ruiz-Jaraba přednesené dne 7. července
2009 I - 10607
Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 29. října 2009 I - 10625

Shrnutí rozsudku

Daňová ustanovení – Harmonizace právních předpisů – Daně z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty – Hospodářské činnosti ve smyslu čl. 4 odst. 1 a 2 šesté směrnice

(Směrnice Rady 77/388, čl. 2 bod 1 a čl. 4 odst. 1, 2 a 5)

I - 10605

Členský stát, který nestanoví povinnost k dani z přidané hodnoty pro služby právní pomoci poskytované veřejnoprávními kanceláři právní pomoci v rámci soudního řízení za příspěvek hrazený osobou, v jejíž prospěch je tato pomoc poskytována, se nedopouští nesplnění povinností, které pro něj vyplývají z čl. 2 bodu 1, jakož i z čl. 4 odst. 1, 2 a 5 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu, pokud souvislost mezi uvedenými službami právní pomoci a protihodnotou hrazenou osobami, v jejichž prospěch je tato pomoc poskytována, nemá přímý charakter vyžadovaný k tomu, aby tato protihodnota mohla být považována za odměnu za tyto služby, a k tomu, aby tyto služby byly považovány za hospodářské činnosti podléhající dani z přidané hodnoty ve smyslu čl. 2 bodu 1 a čl. 4 odst. 1 a 2 šesté směrnice.

vypočítávána pouze na základě tarifu, ale závisí rovněž na příjmech a majetku osob, v jejichž prospěch je právní pomoc poskytována, není taková přímá souvislost dána, neboť tato odměna závisí pouze částečně na skutečné hodnotě poskytovaných služeb, přičemž souvislost s touto hodnotou je tím menší, čím jsou příjmy a majetek těchto osob skromnější. Toto zjištění je potvrzeno existencí značného rozdílu mezi částkou částečných úhrad zaplacených během roku osobami, v jejichž prospěch je tato pomoc poskytována a mnohem vyššími hrubými náklady, vynaloženými kanceláři právní pomoci, přičemž takový rozdíl hovoří ve prospěch závěru, že na částečnou odměnu hrazenou osobami, v jejichž prospěch je právní pomoc poskytována, musí být nahlíženo spíše jako na poplatek, jehož vybrání nemůže samo o sobě propůjčit dané činnosti hospodářský charakter, než jako na odměnu ve vlastním smyslu.

Vzhledem k tomu, že částka částečné odměny hrazené veřejnoprávními kanceláři osobami, v jejichž prospěch jsou služby právní pomoci poskytovány v rámci soudního řízení, není

(viz body 48–51)